



**Högskolan för scen och musik**

# **Vikten av personliga berättelser i den politiska kontexten**

**Lesbisk aktivism i popmusik**

**Emilie Sand**

Självständigt arbete (examensarbete), 15 högskolepoäng

Konstnärligt kandidatprogram i musik, inriktning Individuell studiegång

Högskolan för scen och musik, Göteborgs universitet

Vårtermin 2020

Författare: *Emilie Sand*

Arbetets rubrik: *Vikten av personliga berättelser i den politiska kontexten. Lesbisk aktivism i popmusik.*

Arbetets titel på engelska: *The weight of personal stories in the political context. Lesbian activism in pop music.*

Handledare: *Dr. Anders Hultqvist*

Examinator: *Dr. Johan Norrback*

## **SAMMANFATTNING**

Nyckelord: politisk musik, komponerande, låtskrivande, personligt, tillhörighet, berättande, HBTQ, aktivism,

I denna studie utforskas konstnärskap ur ett aktivistiskt perspektiv. Med fokus på lesbisk och homosexuell aktivism i popmusik, undersöks och diskuteras betydelsen av personliga berättelser i musik med samhällsförändrande syfte.

# Innehållsförteckning

<b>1. Inledning</b>	<b>2</b>
1.1 Bakgrund	2
1.2 Perspektiv och privilegier	2
1.3 Konstnärlig frihet och begränsning	3
<b>2. Syfte</b>	<b>3</b>
<b>3. Metod</b>	<b>4</b>
<b>4. Konserten</b>	<b>5</b>
4.1 Musikalisk gestaltning	5
4.2 Personligt uttryck	6
4.3 Budskap	6
<b>5. Låtanalyser</b>	<b>7</b>
5.1 Relevant	7
5.2 Immune	11
5.3 Self-Inquiry	13
<b>6. Diskussion</b>	<b>15</b>
6.1 Tracy Chapman och den tysta aktivisten	15
6.2 Representation	17
6.3 Samhällsförändring	18
6.4 Politik som trend	19
6.5 Lesbiska förebilder	21
6.6 Att förstärka budskap med andra konstuttryck	23
6.7 Förutsättningar för att känna sig fri i sitt uttryck	24
<b>7. Utvärdering och vägen vidare</b>	<b>25</b>
<b>Referenser</b>	<b>28</b>
Internetreferenser	28
Musik	29
Bifogade filer	29



# 1. Inledning

## 1.1 Bakgrund

Jag ser det som mitt ansvar att engagera mig i politiska frågor och undersöka skilda privilegier i samhället och hur maktförhållanden fördelas i olika områden. Min musik baserar sig på personliga erfarenheter och min identitet som lesbisk. Intentionen bakom mina låtar grundar sig ofta i ett önskemål om att förändra och påverka politiskt såväl som på individnivå. Det är ingen självklarhet att det får uttryck i min musik, men för mig har musiken blivit den platsen där frustration, smärta, kampvilja och hopp får uttryck. Även om budskapen inte alltid är lika tydliga, finns det oftast en politisk bakgrund eller fragmentariska minnen som växt fram och blivit en komposition.

Min idé var från början att bygga mitt arbete kring en berättande konsert (min examenskonsert), men på grund av omständigheterna med Covid-19 har den praktiska delen av processen stannat upp. Jag har kommit långt i tankeprocessen och kommer att redogöra för mina idéer och reflektera kring musikalisk gestaltande samt det personliga berättandet. Fokuset kommer dock vara mina kompositioner, med analyser och reflektioner kring främst det textliga berättandet.

## 1.2 Perspektiv och privilegier

Utgångspunkten i detta arbete är reflektioner utifrån mitt eget perspektiv som lesbisk. Med detta synsätt kommer jag att forska i mitt autentiska konstnärliga uttryck och söka djupare i min intention som konstnär, för att bli mer medveten om min position i samhället—konstnärligt och politisk. I mina privilegier ingår att jag är vit, cisperson och har en kropp som är funktionsnormativ. Dessa perspektiv är närvarande i mina processer. Även om jag tillhör en utsatt grupp både som kvinna och lesbisk i samhället har jag andra privilegier. Kampen för queer acceptans och jämställdhet för alla som inte tillhör normen är lika viktig och måste erkännas. Jag betonar vikten av att vara medveten om sina privilegier i mötet med

minoritetsgrupper och den maktposition en innehar, men fokuserar diskussionerna i detta arbetet kring mina erfarenheter.

### **1.3 Konstnärlig frihet och begränsning**

En väsentlig del av mitt konstnärskap består av att den konstnärliga praktiken och kreativa processen påverkas av en inre kritiker. Det är en närvarande röst särskilt i samband med textskrivandet och förmedling av budskap, och varierar i hur mycket makt den har över mitt skapande. Speciellt viktigt i arbetet med den politiska aspekten av min musik är att ta medvetna val. En kombination av kreativ flow och medvetenhet kring vad jag vill att lyssnaren skall ta med sig, avgör vilka textmässiga val jag gör och hur jag formulerar mig. I vissa tillfällen kan jag undvika vissa ord eller vinklingar och tar i den mån hänsyn till den kritiska rösten. Andra gånger kan den vara till hjälp vid att jag reflekterar djupare kring ämnen jag berör och tar val baserad på en genomtänkt analys. Oavsett spelar den inre kritikern en roll för hur resultaten blir. En rädsla jag har, är att bli missförstådd eller placerad i fack med anledning av en låttext eller en textrad. Jag har som intention att lyssnaren, oavsett bakgrund och referenser, skall kunna relatera till delar av låten genom att göra sin egen tolkning. Ett jämförande med andra artister och låtar i de genrer jag rör mig i är också högst närvarande och kan i värsta fall leda till en kreativ spärr och prestationsångest.

## **2. Syfte**

Mitt syfte med detta arbete är att bli mer medveten kring mitt personliga uttryck och hur jag förmedlar budskap genom min musik. För att få fram det personliga i min musik och samtidigt förmedla en större och mer komplex politisk fråga, vill jag undersöka på vilket sätt min musik blir politisk och vilka ytterligare verktyg som kan förstärka musikens budskap.

## 2.1 Frågeställningar:

- Är min musik aktivistisk och i så fall hur?
- På vilket sätt kan min musik skapa samhällsförändring?
- Har personliga berättelser betydelse i den politiska kontexten?
- Hur kan jag förstärka mina budskap musikalisk, textligt och även med andra konstuttryck?

## 3. Metod

För att besvara mina frågeställningar och utforska hur min personliga berättelse påverkar huruvida min musik är aktivistisk, kommer jag analysera den kreativa processen kring tre av mina låtar. Genom att analysera låttexterna kommer jag redogöra låtarnas aktivistiska betydelse såväl som personlig innebörd, och nämna artister som med en tydlig intention och mål om att representera HBTQ-communityn på sitt sätt, använder musiken som plattform. Två av låtarna jag kommer analysera är tilltänkt en avslutande konsert och är skrivna på två helt olika tidpunkter. Den sista står utanför projektet som den senaste låten jag har skrivit. Genom att dra kopplingar till nutida popartister och deras artistiska uttryck inom politiska frågor, kommer jag diskutera mina låttexter och kompositioners innebörd och budskap.

Det finns många exempel där musik har använts i politiska sammanhang. Bland annat har punk och rock på 60–70-talet spelat stor roll för politiska diskussioner och populärmusikens budskap har rört sig kring aktivistiska frågor under lång tid. När jag letade i svenska publiceringar om ämnet hittade jag väldigt få utgivningar och inga artiklar eller publiceringar som innehöll aktivism med inriktning mot HBTQ-frågor. Min utgångspunkt för att försöka besvara frågeställningarna är därför artister som främst under de sista tio åren har tagit en tydlig ståndpunkt eller använt sin musik som språkrör för HBTQ-aktivism.

## 4. Konserten

Planen i början av detta arbetet var att tillslut forma en egen berättande musikföreställning för att lyfta vikten av personligt berättande inom HBTQ-frågor. Med ett antal låtar var planen att jobba med andra konstuttryck och berättelser för att undersöka hur musikens innebörd och budskap kan förstärkas, om musikens aktivistiska budskap står starkt på egen hand och huruvida mina personliga erfarenheter medför ett större djup hos publiken. Jag hade behövt ta tydliga ståndpunkter och medvetna val gällande visuella uttryck som filmklipp och vilka berättelser som får ta plats utöver låtarnas egna narrativ. Min process med konserten skulle gå ut på att försöka hitta vägar inom mitt konstnärskap som balanserar tre essentiella begrepp: budskap, musikalisk gestaltning och personligt uttryck. Dessa är viktiga komponenter som tillsammans anknyter alla pusselbitar och samtidigt skiljer sig åt. Jag kommer försöka definiera dessa tre kategorier och se på hur dom skiljer sig åt för att få större förståelse kring min konstnärliga praktik.

### 4.1 Musikalisk gestaltning

Min musik är komponerad elektroniskt, och de elektroniska elementen är därför viktiga i nästan alla låtar. En viktig del utav den musikaliska framställningen är därför att få fram det unika i mitt musikaliska uttryck och i min genre, samtidigt som att jag vill skapa en dynamisk och naturlig koppling till publiken. Den naturliga aspekten kommer in som akustiska element, musiker på scen och i sin enkelhet att jag sjunger live. Under en inspelning och genom allt efterarbete har man större möjlighet att påverka lyssnaren i den riktning man vill. Man kan enklare förstärka vissa instrument i vissa delar av låten, manipulera ljud, skapa olika rum i form av effekter som reverb och delay och låten blir en produkt av det man önskar att lyssnaren skall uppleva. Under ett liveframförande begränsas vissa element som en inspelning ger möjlighet till, samtidigt som det öppnar upp för nya vägar och dynamisk frihet. En publik som upplever med ögonen i lika stor grad som öronen vill ta emot musiken på ett annat sätt.



Det nära och intima blir ännu starkare och det explosiva lika så. Det är därför en stor del av processen att avgöra vad som skall implementeras av redan inspelat material och vad som skall få vara spontant och avvikande i ensemblesammanhang.

## **4.2 Personligt uttryck**

Som artist uttrycker jag mig starkt genom kroppsspråk och ansiktsuttryck såväl som genom mina röstkvalitéer och säregenheter musikaliskt. För mig handlar det om förmedlingen som händer emot en publik och kommunikationen oss emellan. Det personliga uttrycket jag har som utgör mig som artist är något jag fokuserar starkt kring. För mig väcker det större intresse och nyfikenhet när artister inte kompromissar med sitt unika sätt att förmedla sin musik. Det kan handla om hur man rör sig på scenen, ens rörelseuttryck och även vad som sägs på scen i form av mellansnack. Min personliga anknytning till låtarna och deras innebörd blir viktig i arbetet med den sceniska gestaltningen för att skapa relation mellan mig och publiken. Jag önskar att autentiskt förmedla min berättelse, både genom sång, musik, mellansnack och visuella effekter som bilder och små videoklipp.

## **4.3 Budskap**

Att få fram budskap kan handla om flera saker. Både låtarna i sig och en överblickande historia kan vara centralt i presentationen av berättelsen. Till skillnad från den generella popkonserten, där varje låt står för sig själv utan någon större koppling eller sammanhang, får budskapet större övergripande betydelse i en föreställning eller konsert med en röd tråd. Det blir essentiellt att arbeta med vad man vill säga och hur man vill säga det. Man blir tvungen att jobba mer parallellt med konstformen teater och implementera metoder för dramaturgi. Det är mer vanligt inom popgenren att låta musiken tala för sig. Balansen mellan musiken som egen berättelse och kontexten jag som artist ger i form av videomaterial och mellansnack är själva utmaningen och faktiskt avgörande för vad publiken tar med sig därifrån. Det är denna kommunikationen jag intresseras av och som jag önskar att jobba vidare med i framtida konsertsammanhang.

## 5. Låtanalyser

Jag delar låtarna i tre delar, där de första två är direkt och indirekt kopplat till den politiska aspekten och HBTQ-frågor, medan den sista har en mer personlig innebörd och står mer utanför den aktivistiska kontexten. Tillsammans är låtarna viktiga för min process med personligt berättande, både i och utanför den politiska kontexten. De två första låtarna skiljer sig åt i sin politiska laddning, då den första riktar sig direkt till anti-HBTQ-personer och hållningar i samhället, medan den andra har en indirekt koppling till aktivism. Den berättar om en lesbisk kärlekshistoria och har en aktivistisk laddning eftersom jag menar att lesbisk representation är centralt i kampen för jämställdhet. Den sista låten har jag valt just för att den har en stark personlig berättelse och blev skriven i efterdyningarna av hela processen med detta arbetet. Jag önskar med den sista låtens analys att undersöka vikten av personlig berättande och var låten befinner sig i min process kring konstnärlig frihet.

### 5.1 Relevant

#### Audio 1

*Politisk, aktivistisk och personlig*

För att analysera låten ur ett personligt perspektiv måste jag berätta om min och min flickväns bakgrund, som är berättelsen som både låten och idén med konserten baseras på. Förutom att vara essentiell för skapandet av låten, är det också en av de största orsakerna till mitt engagemang. Det handlar om min partners familj som inte accepterar att hon är homosexuell och inte under några omständigheter accepterar vårt förhållande eller önskar kontakt med oss. Vår berättelse är viktig i den politiska kampen eftersom vi båda saknade förebilder och förespråkare av lesbiska rättigheter i tonåren, då identitet och ens plats i samhället är avgörande för självbilden och hur vi formas som människor. Vi har som mål att vår berättelse i samband med min musik skall kunna hjälpa andra i liknande situation.

Låtens innebörd summeras i titeln och handlar om att representation av homosexuella i olika positioner inom konst, kultur och andra profiler i nyhetsflödet och i media är viktigt, och

fortfarande är relevant. På grund av den utvecklingen vi har sett gällande homosexuellas rättigheter, upplever jag en mentalitet hos många där man menar på att homosexuella inte längre behöver kämpa för sina rättigheter. Just för att vi har kommit så långt i de aktuella frågorna är det många som inte ser behovet av att homosexuella skall synas och ta plats i samhället, som till exempel under Pridefirande eller i andra sammanhang. Många har homosexuella i sin omgivning som t. ex. lever helt normala familjeliv utan att bemötas av hat eller fördomar i lika stor utsträckning, och menar helt enkelt att homosexualitet har normaliserats. Faktum är att våra rättigheter och trygghet hotas dagligen.

Låten har genomgått många faser och även ändringar. På många sätt blir jag inte riktig klok på denna låt, och jag tror delvis det handlar om att den följer med mig och min inre process. Musikalisk följer den mig som en dagbok eller en tidslinje, ändrar uttryck och tar form på olika sätt. Ursprungligen var låten optimistisk, med gladare ackord och mer upbeat än den är nu. Delvis handlar det om att jag blev tvungen att ändra själva produktionen på grund av ett program jag inte längre hade, som medförde att vissa ljud och instrument försvann. Den blev skriven i en period av både styrka och melankoli, men det ljusa fick mer plats i ljudbilden. När jag skulle omarbete låten, försökte jag först att återskapa originalen. Jag upptäckte fort att jag inte befann mig i samma sinnesstämning, och tiden hade gjort att jag såg annorlunda på situationen som låten beskriver. Det märks redan från första början i låten där man slängs direkt in i den sårbara stämningen. Körarrangemangen fick en mer sorglig och sårbar ton. Stråkarna som jag la till skapade ett vemod som inte fanns med från början, och gitarren (introt från 0:18 och refrängerna) som jag även la till fick ta plats som en viktig del av kompositionen. Jag brottades mycket under processen med låten om jag skulle behålla trummorna eller låta produktionen få vara mer avskalad och intim. Även om produktionen och låten har blivit formad över tid, kan jag inte riktigt säga om den är klar än. Det kan verka som att den måste få formas efter kontexten den skall presenteras i, och jag kan se den både ännu större i ljudbilden och med fler element och mer kraft, men även helt avskalad med enbart piano och stråk. Möjligtvis får den följa min personliga resa och utveckla sig därefter.

Låten har enbart en vers och en refräng. Den bryter på så sätt ett mönster i min kompositionsprocess, eftersom jag oftast skriver i popformatet med två vers, två eller tre

refränger och en brygga. Jag skrev om hela versen efter att jag ändrade arrangemanget och soundet i produktionen. Det mörka och sorgliga som jag upplever att låten har påverkat texten totalt. Från att rikta sig mer mot en person skildrar den i stället ett inre känsloliv.

Vers 1

*I set course to the horizon  
I can't help but see the blinding waters  
When you steal words from another  
Where's the limit to the wave*

*Head is spinning heart is racing  
To the pace of someone else's freedom  
Who's to bring my bones to the table  
And play the game?*

Chorus

*Common sense ain't past tense  
It's relevant  
Love is love isn't complex, it's relevant  
Brainwashed she ain't  
Cause she's relevant  
You're deluded  
Shrinking while we're climbing  
We make love  
We don't fake  
Cause we're relevant*

Jag använder mig av havet som typiskt symbol på en situation eller känsla av överväldigande och befrielse på samma tid. Det handlar i detta sammanhanget om den risk man tar som HBTQ-person när man introducerar sin identitet för omgivningen. Det är en befriande och stormande våg som för många upplevs som övermäktig, och speciellt när man möts med fördomar och hat emot sin identitet. För andra heterosexuella och ciskönade personer är friheten ett privilegium, där man inte behöver dölja sin kärlek eller identitet, men för HBTQ-personer är den på många sätt ett spel mot samhällets många begränsningar. Många blir tvungna att undvika att berätta om sin identitet och även ljuga om den för att slippa undan eventuella frågor och fördomar. Det är en skyddsmekanism och spontan riskbedömning som görs utifrån vilket sammanhang man befinner sig i. Det är detta jag refererar till när jag skriver "*Head is spinning, heart is racing, to the pace of someone else's freedom. Who's to bring my bones to the table, and play the game?*". Det handlar alltså inte om frivilligheten att undvika att berätta, vilket en är berättigad vad gäller privat information oavsett sammanhang.

Utan det är saknaden av friheten att välja vad och om man berättar som är problematisk, och medför enorm ångest och skam hos många.

Hela versen beskriver en tillvaro där man siktar mot horisonten och önskar att leva ut hela sin identitet utan begränsningar och rädsla, men ständigt blir satt tillbaka på grund av heteronormativa strukturer och hållningar från olika håll. Kontrasten i att vilja välja friheten framför rädslan och samtidigt behöva förhålla sig till verkligheten, är psykiskt påfrestande och kan upplevas som att andra spelar ett spel man själv aldrig kan vinna.

Refrängen som är mer avskalad än jag brukar skriva. Med ljusa stråkar och enbart en virveltrumma (1:20) skapas det sårbara och smärtsamma rummet som låttexten behöver. Texten i refrängen vänder sig till min partners familj och deras hållning till hennes sexualitet. Många föräldrar till homosexuella använder hjärntvätt som ett begrepp och medel för att initiera att deras barn är oskyldig, som i en brottslig handling, och har därav blivit hjärntvättad och manipulerad. "*Love is love*" är en tydlig referens till en fras som adopterats av Pride-rörelsen och handlar om att kärlek är fri från både könsidentitet och sexuell orientering, och att kärleken är lika värdefull som det normativa.

Efter 2:20 bygger låten sig upp igen efter ett lugnare stick, och för mig är det nödvändigt att det finns en del i låten som förmedlar frustrationen och ilskan. I grunden ligger dock sorgen, och den får plats i outrot (2:42) som nästan hade kunnat pågå oändligt som en sorgesång. Låten genomgår många lager, och igen tror jag att detta kopplas till just hur föränderlig låten är; Den kan ta många skepnader och förstärka olika delar beroende på vilken känsla man vill framhäva.

## 5.2 Immune

### Audio 2

#### *Aktivistisk underton*

På många sätt visar denna låten ett nytt sätt att uttrycka mig musikaliskt. Den har enkla ”popiga” element, är synthbaserad och även ljudbilden är mer öppen. Den luftiga virveltrumman på synthintrot inviterar lyssnaren direkt in i den glada känslan som låten ger. För mig representerar den vår, frigörelse och glädje vilket jag för första gången upplever att jag har åstadkommit melodiskt, i arrangemangen och i produktionen. Med sångmelodin centralt i låten och en instrumental ”hook” har jag omfamnat popsoundet i mycket större grad än tidigare. Även om jag själv älskar ”glada poplåtar” har jag haft svårt att skriva dem själv. Att jag nu upplever en ny sida av mitt konstnärliga uttryck tror jag beror på tålamodet och viljan att dyka djupare i min konstnärliga kärna.

En kärlekslåt i popgenren har ofta en inledande berättelse om ensamhet, avsaknad av riktning eller där personen har en bakgrund med svek och sorg. Det framställs ofta som att kärleken kommer in i bilden och får en ur lidelse eller ensamhet. Det som gör att denna låten avviker från andra heteronormativa kärleksberättelser är att lidelsen och ensamheten som beskrivs har sin grund i det heteronormativa samhället. Smärtan som många upplever när man döljer sina känslor eller sin identitet som lesbisk är på grund av skambeläggande och alienation.

#### Vers 1

*It's the journey not the goal  
or destination  
I always thought of this with hesitation  
Cause my fear of the unknown  
is my big problem  
Just give me other issues  
and I'll solve them*

*My suit always in need of alterations  
Growing in and out of every situation  
But the compass she became  
caused a stir  
How will I give myself to her*

Versen berättar om rädslan för det okända, och vad som händer när en människa träder in i ens liv och kärlek uppstår. I andra delen av versen kan man tolka in det jag skriver i avsnittet om den första låten ”Relevant”, om när queerpersoner i vissa tillfällen spelar ett spel eller tar på sig en förklädnad och anpassar sig till situationen för att undvika fördomar eller hat. ”My

*suit always in need of alterations, growing in and out of every situation*” kan också beskriva en tillvaro där man ändrar sin personlighet för att passa in i olika miljöer. För mig personligen har det en tvådelad betydelse. På ena sidan handlar det om min psykiska ohälsa och personlighet som gör att jag inte känner att jag alltid passar in. På andra sidan handlar detta också mycket om min lesbiska identitet och hur jag kände mig både innan jag kom ut och när jag försökte söka svar. Som ung letade jag länge efter svar på varför jag kände mig annorlunda bland andra unga människor. Kanske var det att jag tryckte undan min sexualitet och identitet? Oavsett har mitt liv som ung varit präglad av ovisshet och vilsenhet. Efter att jag kom ut som lesbisk upptäckte jag vad kärlek faktiskt kunde vara. Sista meningen beskriver när ”hon” kom in i livet och gav det en riktning.

Den instrumentala hooken lyfter känslan av frigörelse och hopp, och lyfts ytterligare en nivå på sista hookdelen (2:46) där delar av refrängen upprepas och hela delen upplevs även starkare i både energi och intensitet.

#### Refräng

*Better safe than sorry*

*Fear has got a hold on me*

*Never thought that*

*I could be loved and*

*I kept my heart close and well hidden*

*But I belong to you, I belong to*

*Everything and all that's said and done*

*You told me I'm the only one*

*And then I was*

*Immune*

#### Vers 2

*Catching rainbows in the sun*

*Rain is pouring down*

*I would never let someone in*

*Before you came along*

*Hesitation fading and you proved me wrong*

*Help me see loud and clear*

*Set me free*

*Marry me*

## 5.3 Self-Inquiry

### Audio 3

#### *Personlig*

I denna låten speglar jag en inre dialog, som titeln<sup>1</sup> också initierar. Även om den inte innehåller berättelser eller budskap kring min sexualitet har den däremot ett överblickande perspektiv på mina inre samtal och har en viss närvaro av politisk agenda, eftersom min sexualitet är en del av min identitet. Den agendan är inte uttalad i låttexten, men skulle kunna presenteras genom ett annat konstuttryck som t.ex. filmklipp. Centralt i låten är dock min personliga resa. Något jag också uppskattar hos andra artister är en mångfacetterad text som kan tolkas på flera olika sätt. Jag tror att en kombination av min personliga och musikaliska utveckling är orsaken till den frigörande känslan jag upplever att låten ger.

Låten bygger på en samplad stråk-loop som introduceras helt från första början, och hela sångmelodin är skriven med improvisation som utgångspunkt. Min process ser ofta ut på detta sättet när jag inte redan har en skriven text som passar in i känslan i låten. Jag spelar in vokalen på en ackordgrund eller en produktion och försöker skriva text där orden flyter naturligt in i melodin och fraseringarna. Här hade jag redan en loop och det gav därför en ny inriktning till skapandet, samtidigt som att all min kreativa energi fick ägna sig åt att skapa text och melodi. Efter att jag spelade in sångimprovisationen upptäckte jag en ny ingång i sättet att förmedla min sång. Min inre kritiker fanns inte längre där och påverkade hur jag lät. Tonerna skapar melankoli blandat med hoppfullhet och ”ljus”. Den känns innerlig, samtidigt som den är välkomnande och inte ansträngande. Det fick mig också att vilja sjunga innerligt, som en sorts bön. Texten blir som ett samtal med mig själv; En introspektiv dialog med mina erfarenheter. Låten blev en plattform att förmedla ökad självinsikt, forska i mitt inre och ett analyserande av min nuvarande spirituella och emotionella ”plats”.

---

<sup>1</sup> *n., pl. -quiries.*

1. a seeking or request for truth, information, or knowledge.

2. an investigation, as into an incident.

3. a question; query.

<https://www.thefreedictionary.com/inquiry>



Hela låten är som en diskussion som skiftar perspektiv mellan jag:et och en utomstående blick eller en delpersonlighet. Den beskriver den kampen vi har med oss själva och våra tankar, osäkerheter och rädsla för att hamna utanför. Samtidigt är ”samtalet” ett resultat av en pågående kamp där jag:et börjar ta tillbaka kontrollen. Eller släpper kontrollen? Jag har använt tydliga bilder för att trigga igång associationer och känslor. Det är beskrivande och öppnar upp för olika tolkningar. Jag önskade att beaten skulle komma in med en tyngd i refränget (0:46) som är en stabil och vilsam rytm som bärs av sångmelodin och stråken.

Vers 1

*All the ways that I feel*

*And all the times that I feel them*

*Come forth, my mind*

*You helped me see*

*All the days that I stayed in town,  
for a while.*

*And I'm in too deep, cutting my sleeve*

*Forfeit my pride, like a beast*

*Hanging me loose and waiting in line*

Refräng

*I've been hurt before*

*I've sleeping on the floor*

*and I'm, furthermore*

*Cut out of line*

*I pray to a Lord I don't believe in*

*And staying close to the door and by her side*

För mig är det väldigt intressant att använda Gud i en låttext, först och främst för att jag inte är religiös och för att jag tror på en universell kraft snarare än en Gud. Det är därför heller inte taget ur sitt sammanhang, men eftersom jag tror på något större än oss människor och har min personliga andlighet, så har det en betydelse för mig och är inte tillfälligt eller enbart för att provocera fram en reaktion hos lyssnaren. Ordet blir väldigt snabbt associerat till just kristendom och att hänge sig till Gud vilket igen oftast beskriver människan som syndare och i sökandet efter Jesu frälse. Det är därför påfallande att användandet av Gud i poesi eller konstnärliga texter handlar om självuppoffring. I låten handlar det om relationen till sig själv och önskan om att få släppa taget om lidande och smärta. ”*I pray to a Lord I don't believe in*” grundar sig i en misstro till en religion som eliminerar en hel grupp av människor. Det är ett sätt att säga att jag inte tror på en Gud som inte accepterar alla människor oavsett sexuell läggning eller könsidentitet. Som en del av en minoritetsgrupp och offer för hat och

trakasserier önskar man självklart att samhället och människosyn inte var uppdelad på det sättet. Det är provocerande och ogripbart att så stor inflytelse från religion historiskt och i samtiden kan påverka människor att begå brott, och även införa lagar som nekar till exempel homosexuella och lesbiska att gifta sig i kyrkan. Ordet Gud har en stark litterär förankring och en symbol för många människor. Jag hävdar inte att alla religiösa eller kristna ser på HBTQ-personer som icke-existerande eller med förakt. Men i många sammanhang används bibeln som förklaring till varför man inte tror på homosexualitet som en realitet.

På samma sätt som att jag upplever ”Immune” som en ny epok i mitt musikaliska uttryck, upplever jag ”Self-Inquiry” också som ett steg i rätt riktning. Stråkarna tillsammans med det tunga beatet ger en känsla av hoppfullhet och styrka, vilket jag önskade att förmedla i både text och genom låtproduktionen.

## 6. Diskussion

### 6.1 Tracy Chapman och den tysta aktivisten

När jag söker på internet efter lesbiska artister, hittar jag en lista och där står Tracy Chapman nämnt som en viktig förebild, speciellt för svarta lesbiska kvinnor. Några Google-sökningar senare, förstår jag att hennes musik har blivit en symbol på den lesbiska rörelsen utan att hon själv uttalat sig om sin sexualitet. Queer Space Magazine skriver<sup>2</sup>: *“For My Lover” explores the demonization of queer love. This is the quiet radicalism of Tracy Chapman. Chapman never rages, but stands modestly and steadfastly as a witness.*

*“Everyday I'm psychoanalyzed*

*For my lover for my lover*

*They dope me up and I tell them lies*

*For my lover for my lover*

*I follow my heart*

*And leave my head to ponder*

*Deep in this love*

*No man can shake*

---

<sup>2</sup> Sam Chapman, ”The quiet radicalism of Tracy Chapman”. *Queer Space Magazine*, 2016. *A voice for the queer community.*

<https://queerspacemagazine.com/the-quiet-radicalism-of-tracy-chapman/>

*I follow my heart*

*And leave my mind to wonder*

*Is this love worth*

*The sacrifices I make”*

(Tracy Chapman, *For My Lover*, Tracy

Chapman, Elektra/Asylum Records 1988)

The Guardian intervjuar författaren Alice Walker<sup>3</sup>, och frågar henne om förhållandet till Tracy Chapman och varför det hölls hemligt och inte pratades om. Hon säger: *”I would never do that. My life is not to be somebody else's impact - you know what I mean? And it was delicious and lovely and wonderful and I totally enjoyed it and I was completely in love with her but it was not anybody's business but ours.”*

På ett sätt är det synd att den kraftfulla och betydelsefulla musiken som Chapmans musik har varit för så många, oavsett läggning, inte får stå i frontlinjen för den lesbiska kampen. Samtidigt är det något vackert i det Walker säger om att det inte har med någon annan att göra. Konstnärer måste själv få ta ett medvetet val vidrörande ens roll i samhället och hur man vill framställas för en publik. Samtidigt är den ikoniska förebilden hon är för många inget Chapman själv har valt. Hon har blivit en förebild just för att, särskilt unga, människor behöver representation och någon att se upp till. Det stärker deras självbild och utveckling att se sig själv i en artist. Idet musiken når lyssnaren återskapas en ny innebörd och berättelse, och det har inte artisten kontroll över. Drömmen om att vår sexualitet inte längre spelar roll är stark, men förblir än så länge en dröm. Förebilder och berättelser är livsviktiga i kampen mot jämställdhet.

Chapman har dock varit en stark politisk röst och social aktivist i andra frågor, som anti-apartheidrörelsen<sup>4</sup>. I en intervju från 2002 får hon denna fråga från intervjuaren *”Do you see yourself as an activist in a way?”*

Hon svarar:

*”I don't. I feel like I am in this unique position where I have an opportunity to use, you know,*

---

<sup>3</sup> The Guardian, Sara Wajid. *The Guardian*, 2006.  
<https://www.theguardian.com/books/2006/dec/15/gender.world>

<sup>4</sup> Wikipedia, Tracy Chapman, social activism.  
[https://en.wikipedia.org/wiki/Tracy\\_Chapman#Social\\_activism](https://en.wikipedia.org/wiki/Tracy_Chapman#Social_activism)

*my public status to help bring attention to things that matter to me, and that I think might matter to a number of other people. So, you know, I can use the music as a form of social activism, but I don't consider myself a social activist.*

*"[...] Music is very powerful, and it does have the ability to inspire people, to motivate people, to educate people. For all those reasons it can be used in a social and political context."*<sup>5</sup>

Det är inte till att undvika att musikens betydelse i samhället är stark och har förändrande kraft. Oavsett hur Chapman väljer att använda sin röst, och vilka frågor hon lyfter utanför sin musik, så har hon skapat förändring för queers i kulisserna av sitt konstnärskap. Ofrivilligt har hon burit en viktig queer-aktivistisk röst för många.

## **6.2 Representation**

I mitt sammanhang och i sken av detta arbetet handlar representation för mig om att se andra par i vår situation. För det första är det viktigt för oss atts vår historia når fram till andra som behöver veta att detta händer, och vi hade behövt förebilder och vägledning från andras berättelser i vår egen process. Detta handlar givetvis om synlighet i media och nyhetsflöden, men även i film och dokumentärer. Jag tror på att popartister kan använda vår konstnärliga röst på en mycket djupare plan än det flertalet kommersiella artister gör idag. Det är essentiellt i HBTQ-personers identitetssökande och psykiska välmående att bli presenterad för den mångfalden som finns.

Representation av icke-vita och svarta personer är väldigt mycket mindre närvarande än vit HBTQ-representation. Även bland HBTQ-personer finns fördomar, och idén om stereotyper är starkt förankrad i "oss alla", oavsett läggning eller könsidentitet. I en intervju på QX sin hemsida, svarar en transkvinna på följande fråga:

---

<sup>5</sup> Intervju med Tracy Chapman, YouTube 16. sep. 2010  
[https://www.youtube.com/watch?v=xdobUJGN\\_mY](https://www.youtube.com/watch?v=xdobUJGN_mY)

*”Varför tror du att det är dålig representation?*

*– Jag tror det har mycket med sociala medier och media att göra. Om man inte kommit ut eller är ny inom hbtq-communityt söker man sig ofta till forum där det finns andra som en själv. Om man då bara blir matad av en bild, hur till exempel en homosexuell person ser ut, kommer man garanterat bli väldigt fördomsfull när man till slut möts av att verkligheten inte ser ut så. Det finns så många konstellationer av personer inom hbtq-kretsarna och det behöver visas.”<sup>6</sup>*

Min plats måste få finnas men inte på bekostnad av mångfalden. Jag önskar inte att jag som artist skall bli representant för ett community eller en stereotyp. För mig är berättelsen i fokus och representationen existerar i form av autentisk förmedling av min personliga erfarenhet i centrum.

### **6.3 Samhällsförändring**

Politik handlar om att förändra hur samhället fungerar. Vi vet att musik rör upp starka känslor hos människor och kan skapa förändring på individnivå. Musik kan vara avgörande för människor gällande psykisk hälsa, livskriser eller när man står ovanför ett skifte eller viktigt val i livet. Om mina låtar kan sätta igång en process eller en förändring hos ett individ, som efter att ha lyssnat på musiken tar andra val i livet gällande hur vi lever och synas i samhället, är inte min musik då i princip aktivism? Mina låtar kan potentiellt påverka människor som varit eller är i liknande situation som mig att känna sig starkare i sin identitet, och det kan även stärka deras känsla av tillhörighet. Min förhoppning är att den gör det. Min önskan är att min musik skall förändra på individnivå, och därefter vara med att påverka samhället vi lever i. Efter noggrann undersökning av mina låtars betydelse i en större sammanhang, ser jag att min identitet är en bricka i ett större pussel och som spelar roll. Min musik bär en berättelse

---

<sup>6</sup> Jansson, Alfred. ”Vilka fördomar har hbtq-personer om varandra – en queer och en transperson reder ut det!” *QX Sveriges största gaysite 2019*.  
<https://www.qx.se/samhalle/186855/vilka-fordomar-har-hbtq-personer-om-varandra-en-queer-och-en-transperson-reder-ut-det/>

och förmedlar den till dem som vill lyssna, och min intention är att nå fram med denna berättelse till dom som behöver den.

Som jag beskriver under analysen av låten ”Relevant” är hjärntvättning ett ord som ofta används hos familjemedlemmar som inte tror på homosexualitet. Ett tydligt exempel på detta är den norska dokumentärserien ”*Homoterapi*”<sup>7</sup> som berättar om konverteringsterapi som en pågående metod som idag används för att bekräfta teorin om homosexualitet som ett begär, och inte en identitet. Hjärntvätt är ett konkret tema här då många tror att intimitet med en samkönad person är något man blir manipulerad till. Dokumentären har med ett homosexuellt par som befinner sig i samma situation som mig och min partner, där den ena parten inte har kontakt med sin familj och den andras familj omfamnar dem båda. För oss blev det en bekräftelse på att vi inte är ensamma, och även en drivkraft att fortsätta arbeta emot att hitta vårt sätt att berätta. På det sättet kan vår berättelse genom min musik potentiellt vara ett stöd och en bekräftelse hos HBTQ-personer som upplever att inte bli trodd på eller tagen på allvar.

#### 6.4 Politik som trend

Vem äger rätten att skapa konst kring specifika frågor? Flera artister använder sin röst i samhällsförändrande syfte och även i HBTQ-frågor utan att själv definiera sig som queer. En artist som har tagit tydligt politiskt ställningstagande gällande homosexuellas rättigheter är Lady Gaga, då hon på röda mattan under MTV Video Music Awards i 2010 klädde sig i en klänning gjord utav kött. Internetmagasinet Billboard skriver<sup>8</sup> att hon förklarade klänningen som ett motstånd till amerikanska försvarsmaktens policy vid namn ”Don’t ask, don’t tell” som förbjuder homosexuella att gå med i militären som öppet homosexuell. Året efter släppte hon singeln ”Born This Way” (*Born this way*, Interscope Records 2011) på albumet med samma namn som omfamnar mångfald både gällande etnicitet, könsidentitet och sexualitet. Texten har en vers som konkret nämner homosexuella och transpersoner, och låten spelas

---

<sup>7</sup> ”Homoterapi”. *VG Special*, 2019.  
<https://www.vg.no/spesial/2019/homoterapi/>

<sup>8</sup> Jillian Mapes, ”Lady Gaga Explains Her Meat Dress: 'It's No Disrespect'”. *Billboard*, 2010.  
<https://www.billboard.com/articles/news/956399/lady-gaga-explains-her-meat-dress-its-no-disrespect>

varje år på otaliga Pride-firanden. *"No matter gay, straight, or bi. Lesbian, transgendered life. I'm on the right track baby, I was born to survive"* är en av raderna som sjungs av hbtq-personer över hela världen.

Ett annat exempel är Taylor Swift med låten "You Need to Calm Down" och tillhörande video<sup>9</sup>, som handlar om HBTQ-personers rätt att existera och synas i samhället. *"You just need to take several seats and then try to restore the peace  
And control your urges to scream about all the people you hate, 'cause shade never made anybody less gay"*

I videon har hon med sig kända ansikten som identifierar sig inom queer-begreppet och många har kritiserat Swift för att använda HBTQ-aktivism som ett strategiskt grepp. Angående kritiken svarar hon *"To be an ally is to understand the difference between advocating and baiting. [...] Anyone trying to twist this positivity into something it isn't needs to calm down"* (USA Today, 2019)<sup>10</sup>

Det är anmärkningsvärt att heterosexuella cispersoner påtar sig rätten att bestämma vad som är en allierad och hur man skall bete sig. Att inte ödmjukt besvara kritiken som hon mottar från hennes faktiska målgrupp för denna låten specifikt, initierar att Swift enbart talar till vissa typer av queers. Jag ställer mig frågande till varför det skulle krävas en heterosexuell artist för att normalisera homosexualitet. Jag tror HBTQ-aktivistisk musik absolut påverkar samhället och ger både styrka och känslan av gemenskap till communityn. Samtidigt ligger en maktkamp bakom kulisserna, i form av vem som får synas och vilka som avgör vem som synas mest i den kommersiella branschen. Stora skivbolag tar in artister som dom anser säljer mest, och tidigare har inte homosexualitet fått synas i samhället varken genom musik eller generellt i media. Därför anser jag att rösterna och människorna som har känt smärtan och hatet på kroppen måste höras och få spela mycket större roll i dagens musikliv. Jag menar också att det finns flera sätt att prata om politiska frågor och visa sitt stöd till HBTQ-

---

<sup>9</sup> Taylor Swift, "You Need to Calm Down", Music Video. *Youtube* 2019.

<https://www.youtube.com/watch?v=Dkk9gvTmCXY>

<sup>10</sup> Maeve McDermott. "Taylor Swift has angered many people with her 'You Need To Calm Down' release. Here's why." *USA Today*, 2019.

<https://eu.usatoday.com/story/life/music/2019/06/21/how-taylor-swift-angered-everyone-you-need-calm-down/1512715001/>

communityn, utanför konstnärligt sammanhang om man vill ta tydliga ståndpunkt som en allierad. Queera artister borde prioriteras i frågor som angår dem helt konkret, även genom konstnärlig förmedling. Om man inte tillhör den utsatta gruppen man lyfter i sitt konstverk, är man då rätt person att uttrycka sig? Jag tror det är både nyanserad och komplicerad, men att inte vara ödmjuk inför det ansvar man har som känd artist är inte vägen att gå.

## 6.5 Lesbiska förebilder

Lesbiska artister som har blivit uppmärksammade för sina poplåtar är bland annat svenska *Beatrice Eli* och norska *girl in red*.

*"I see girls on the TV, I see girls in the mall. I see pictures in my head, of my head between their legs."* (Beatrice Eli, *Girls, Die Another Day*, Razzia 2014)

Beatrice Eli gjorde genombrott med låten "Girls" och vann även P3 Guldpris i samband med debutalbumet. Den är för många kanske provocerande tydlig textmässigt, men för lesbiska och queerpersoner har den blivit en symbol för frigörelse och styrka. Refrängen bär hela låten med en tydlig sångmelodi och den är på så sätt väldig tillgänglig för den kommersiella marknaden. Dock har hon inte medvetet valt att skriva en aktivistisk låt. I en intervju med Vice svarar hon på en fråga om musik kan spela roll politiskt:

*"I think it's important to try and make a difference with music, sure. Although sometimes it's more preaching for the choir, you know. None of my lyrics were ever meant to be political. I've done a pop record, nothing else. But the fact that I'm a lesbian has become very political for some reason. Which I honestly don't get, because it's like one song on the record, "Party in my Pants" – that's sexual. Maybe people have very little sex, what do I know."*<sup>11</sup>

På ett sätt är denna uttalanden ett naturligt förhållningssätt till HBTQ-aktivism inom konstnärliga genrer. Många önskar inte att ens identitet skall vara ett politiskt

---

<sup>11</sup> Blåhed, Hanna. "Beatrice Eli Is not the First Lesbian who Makes Music". *Vice* 2015. <https://www.vice.com/sv/article/rnv8j7/beatrice-eli-interview-p3-guld>



ställningstagande eller ett verktyg för provokation. Konsten borde givetvis få både beröm och bekräftelse oberoende av konstnärens sexuella läggning eller könsidentitet. Däremot kan man inte komma undan att lesbiska och homosexuella artister är och blir förebilder för andra människor som inte hittar tillhörighet någon annanstans. Följden av att uttrycka sig och sin identitet genom konsten som queer är automatiskt aktivistisk. Ens identitet blir ett tema i samtal kring konstnärskapet och risken för att bli kritiserad och bli utsatt för hat finns där.

På samma sätt som "Girls" är en modern hymn i den lesbiska miljön, blev norska Marie Ulvens låt "*i wanna be your girlfriend*" genombrottet med sitt indie-pop-uttryck och fångande textrader.

*"I don't wanna be your friend I wanna be your bitch  
And I wanna touch you but not like this  
The look in your eyes  
My hand between your thighs  
Oh, this can't be real  
It's all just a dream"*

(Girl in red, *I wanna be your girlfriend*, AWAL Recordings Ltd 2018)

Båda låtarna har gemensamt att dem är beskrivande och skildrar lesbisk intimitet konkret i texten. Jag tror vi behöver visuella texter för att markera att vår sexualitet är lika viktig och värdefull som det heteronormativa. På många sätt är dessa låtar ett "fuck you" till homohatet och fördomsfulla hållningar i samhället. Vi behöver musik som får vara "vår" och där vi får uttrycka oss på våra premisser på vägen mot att komma närmare ett samhälle där vår identitet inte blir ifrågasatt.

## 6.6 Att förstärka budskap med andra konstuttryck

En artist som har använt sin röst och porträtterat ett homosexuellt förhållande som utsätts för hat och fördomar är Troy Sivan. I en musikvideoserie i tre delar<sup>12</sup> visas ett homosexuellt par där den enda personen blir utsatt för våld av sin pappa. Kärleksrelationen är central, men med en retrospektiv blick med bilder från barndomen. Låttexten i sig säger inget om sexualitet, utan skildrar och berättar med abstrakta formuleringar en berättelse från ett mer neutralt perspektiv. Låtarnas innebörd får en politisk laddning först när musikvideorna presenteras och musiken blir ett talrör för en aktivistisk rörelse. I kommentarsfältet på YouTube-videorna kan man se HBTQ-personer diskutera teorier kring berättelsen, dela med sig av personliga erfarenheter och ge stöd till varandra. Detta är för mig en helt tydlig bekräftelse på att vi behöver queera förebilder, och att homosexualitet inte på något vis är normaliserat i samhället. Någon skriver: *"I'm waiting for the day when I watch a Troye Sivan video and there isn't one single comment saying 'is he gay?'"*. Önskan om att en artists sexuella läggning skall vara nästintill likgiltigt är stor, men det är långt tills dess.

nina For 3 år siden

I'm waiting for the day when I watch a Troye Sivan video and there isn't one single comment saying "is he gay?"

👍 7,7k 🗨️ SVAR

▼ [Se de 119 svarene](#)

fatty cashews For 1 år siden

Its 2019 now and im 16

Im getting ready for my self, gathering all the courage that I have to come out to my family.

wish me luck

👍 3,4k 🗨️ SVAR

▼ [Se de 89 svarene](#)

(Skärmdumpar från kommentarsfältet under videon.)

---

<sup>12</sup> Troy Sivan, "Blue Neighbourhood", Music Video Series. *Youtube*, 2015  
<https://www.youtube.com/watch?v=fdXNNveYOfU>

## 6.7 Förutsättningar för att känna sig fri i sitt uttryck

Den inre kritikern har varit och är närvarande i mitt skapande och har genom detta arbetet blivit ännu mer relevant att reflektera kring. Särskilt viktig är den inre rösten och dens betydelse när det kommer till personliga och autentiska berättelser i min musik. Sång- och artistcoach Sofia Lilja skriver i sin uppsats *Prestation & Skam*<sup>13</sup> om prestation efter samtal med musikproducenter och låtskrivare. Hon nämner *självvärde* och *meningsfullhet* som viktiga faktorer till vad som kan vara signifikant för en persons förhållningssätt till prestation. Hon skriver:

*”Den andra delen av temat värde, handlar om självvärde. Detta tema uppfattar jag ligger på en existentiell nivå. Nämligen tilltro till värdet av sin existens. Att personen ger sig själv mandat och tillåtelse till att ta plats, synas, höras, existera.*

*[..] Min analys av detta är att sårbarheten i att våga blotta sig, visa sitt autentiska själv, innebär att kliva utanför för gruppen, och i och med det utmana det djup rotade behovet inom oss. Nämligen att tillhöra, få vara med, samexistera. Dessa båda poler, existera (vara), agera (göra och prestera) behöver samverka för att skapa förutsättningar för hälsosam prestationbeteenden. Den fjärde delen är värdet av att finna meningsfullhet i målet, och att meningsfullheten är källan till drivkraften att genomför prestationen. I motsats till att resultat endast har ett värde om det väcker beröm, hyllningar och framgång.” (s17)*

Det Lilja skriver stämmer helt överens med mitt förhållande till skapande och mitt konstnärskap i stort. Att våga lita på min egen röst och berättelse som viktig för andra människor, och som ett tillskott till andra konstnärers berättelser har varit en lång och utmanande process. Dessa tre år på individuella programmet har gjort att jag kommit långt i den resan, samtidigt som jag alltid tror att jag kommer brottas med tvivel och perioder där jag inte känner mig lika trygg. Den kreativa resan går i linje med den personliga— en

---

<sup>13</sup> Åkerlund, Sofia Lilja. ”Prestation & Skam, Psykologiska ramverk och sårbarhetsfaktorer”. *Grundläggande psykoterapi, CKPT Sörmland/Stockholm*

kontinuerlig utveckling som aldrig har ett avslut. Viljan att utvecklas och drivkraften att arbeta mot ett mål hänger starkt ihop med det Lilja skriver om meningsfullhet. Genom att min musikaliska kompetens blir bekräftad i en trygg miljö, bland människor som inspirerar mig att kliva ur komfortzonen och med min inre drivkraft, upplever jag inte längre den inre kritikern som lika närvarande och påfrestande. Förutsättningarna som ledde mig närmare en artistisk förankring och identitet har funnits där genom studiet, och jag känner en mycket större trygghet emot att välkomna lyssnare och publik in i min musikaliska värld.

## 7. Utvärdering och vägen vidare

Efter att jag påbörjade arbetet med examenskonserten och har sett närmare på min musik utifrån ett aktivistiskt perspektiv, har det personliga fått större plats i mitt skapande. Jag har ofta känt mig begränsad både i textskrivandet och i mitt musikaliska uttryck, då jag hela tiden jämför mina låtar med modern popmusik och det som är på topplistorna. Mitt fokus har alltid varit att söka mitt eget autentiska sound, och samtidigt passa in i dagens musikliv genremässigt. Detta för att jag har haft svårt att placera mig inom popgenren som ren popartist, då min musik tidvis är gränsöverskridande och mångfaldig. Jag önskar att utmana popmusikens roll i mitt skapande i tillägg till att utforska mitt unika sound i en väletablerad och stor genre som pop är. Konserten blev i denna perioden inget faktum, men jag utesluter inte att arbetet med konserten fortsätter och att en konsert kommer äga rum i framtiden. På grund av mitt engagemang och önskan om att förmedla ett budskap, är min konstnärliga praktik starkt kopplat till både visuell konst och liveframträdanden. Min berättelse och mitt budskap manifesteras genom låtarna i ett större sammanhang, och även ett album är tilltänkt dessa låtar. Arbetet med den röda tråden och berättandet kommer därför vara högst närvarande framöver.

Jag upplever en starkare relation till de två nyaste verken ("Immune" och "Self-Inquiry") än jag har haft tidigare, och jag tror det beror på att jag har tillåtit mig själv att få vara personlig och kompromisslös i mina texter och i min sång. När jag tidigare har hållit tillbaka omfånget i mina sångprestationer, känner jag nu frihet och ett obegränsat tillvägagångssätt när jag

sjunger och skriver sångmelodier. Från att se på aktivism som ett enskilt verktyg till samhällsförändring, börjar jag nu se att det konstnärliga innehållet måste få vara personligt för mig för att budskapet skall bli aktivistisk. Utan en personlig approach och koppling till musikens aktivistiska eller politiska budskap, upplever jag att innebörden saknar tyngd och låten tappar momentum. Genom att medvetet undersöka vad som gör min musik aktivistisk har jag etablerat en starkare personlig koppling till musiken såväl som själva låtskrivarprocessen.

Eftersom vi lever i ett heteronormativt samhälle vill en queer kärlekshistoria alltid vara aktivistisk enligt mig, särskilt i diverse konstuttryck där man aktivt vill säga något med verken eller provocera fram en reaktion hos publik eller lyssnare. På grund av att kärlekshistorien som berättas är mellan två kvinnor finns redan den aktivistiska aspekten i låten. Även om den är mer neutral i sin framtoning blir den fortfarande en symbol på en rörelse och representerande för queer communityn, just för att det inte handlar om en heteronormativ relation. När vi tar tydlig ställning till politiska frågor i konsten och förmedlingen av den, får det potentiellt enorm betydelse både på individnivå och i arbetet med att ändra samhällsstrukturer.

Hela detta arbetet har lett mig närmare min musikaliska autenticitet och även identitet. Hela arbetet har varit ett inre samtal och för att förstå mina tidigare verk har jag behövt placera låttexterna och budskapen i ett större sammanhang. Genom att fokusera djupt och smalt och i tillägg stort och tankspritt, har jag nått en trygghet jag inte var förberedd på och det har visat sig i mina senaste kompositioner. Det upplevs för mig som positivt överraskande och oväntat hur vägen till konstnärlig och identitetsmässig trygghet har tagit form. Tryggheten jag pratar om tror jag handlar om vissheten om att min musik når fram till lyssnaren. Det är ett resultat av att vara i ett sammanhang med människor som bekräftar och erkänner betydelsen av min musik. När man är i process och ständigt undersöker sitt uttryck och söker efter svar kring ens konstnärliga identitet tror jag man fort kan tappa perspektiv. Man är konstant inne i en bubbla där man överväger varje minsta detalj och valens betydelse i en större kontext, vare sig det handlar om musikaliska val eller större konstnärliga val som innefattar ens artistiska uttryck. Därför blir det en starkare uppenbarelse när man väl ”dyker upp” från under ytan och inser utvecklingen och resan man har gjort.

Jag känner mig trygg i att min musik har en plats i dagens musikliv och i samhället i stort. Tvivlen som förr fanns inom mig om att tydligt förmedla politiska budskap har avtagit och är inte längre närvarande i min konstnärliga praktik. Den kan få finnas där som en naturlig konsekvens av att stå utanför en norm, men min musikaliska frihet begränsas inte längre av rädsla eller skam. Mina berättelser och min konst har potential att samla människor som identifierar sig som queer och människor på trots av ens sexuella identitet, och bidra till känslan av gemenskap. Min musik måste få stå ensam med sitt budskap, och om och hur budskapen förstärkas av andra konstuttryck får visa sig i framtida arbeten. I första hand kommer jag fortsätta arbetet med att berätta autentiskt och ärligt i och utanför min musik. Jag avslutar arbetet med att släppa låten "Immune" vilket känns som ett stort steg i rätt riktning. Från detta arbetet tar jag med mig en djupare insikt som stärker min konstnärliga kärna och som har gett mig större trygghet i hur jag önskar att förmedla min musik.

# Referenser

## Internetreferenser

Blåhed, Hanna. "Beatrice Eli Is not the First Lesbian who Makes Music". *Vice* 2015. <<https://www.vice.com/sv/article/rnv8j7/beatrice-eli-interview-p3-guld>>. Hämtad 2020-04-23.

Chapman, Sam. "The quiet radicalism of Tracy Chapman". *Queer Space Magazine*, 2016. *A voice for the queer community*. <<https://queerspacemagazine.com/the-quiet-radicalism-of-tracy-chapman/>>. Hämtad 2020-04-23.

Homoterapi. *VG Special*, 2019. <<https://www.vg.no/spesial/2019/homoterapi/>>. Hämtad 2020-04-22.

Jansson, Alfred. "Vilka fördomar har hbtq-personer om varandra – en queer och en transperson reder ut det!" *QX Sveriges största gaysite* 2019. <<https://www.qx.se/samhalle/186855/vilka-fordomar-har-hbtq-personer-om-varandra-en-queer-och-en-transperson-reder-ut-det/>>. Hämtad 2020-04-23.

Mapes, Jillian. "Lady Gaga Explains Her Meat Dress: 'It's No Disrespect'". *Billboard*, 2010. <<https://www.billboard.com/articles/news/956399/lady-gaga-explains-her-meat-dress-its-no-disrespect>>. Hämtad 2020-04-23.

McDermott, Maeve. "Taylor Swift has angered many people with her 'You Need To Calm Down' release. Here's why." *USA Today*, 2019. <<https://eu.usatoday.com/story/life/music/2019/06/21/how-taylor-swift-angered-everyone-you-need-calm-down/1512715001/>>. Hämtad 2020-04-23.

Sivan, Troye. "Blue Neighbourhood", Music Video Series. *Youtube*, 2015 <<https://www.youtube.com/watch?v=fdXNNveYOfU>>. Hämtad 2020-04-23.

Swift, Taylor. "You Need to Calm Down", Music Video. *Youtube* 2019. <<https://www.youtube.com/watch?v=Dkk9gvTmCXY>>. Hämtad 2020-04-23. <sup>[1]</sup><sub>[SEP]</sub>

TNKVRT (tänkvärt), 2019. Instagraminlägg. <<https://www.instagram.com/p/BzVdaVGhW5D/>> Hämtad 2020-04-22.

Tracy Chapman, *YouTube* 16. sep. 2010. <[https://www.youtube.com/watch?v=xdobUJGN\\_mY](https://www.youtube.com/watch?v=xdobUJGN_mY)>

Wajid, Sara. *The Guardian*, 2006. <<https://www.theguardian.com/books/2006/dec/15/gender.world>> Hämtad 2020-04-23.

Wikipedia, Tracy Chapman, social activism. <[https://en.wikipedia.org/wiki/Tracy\\_Chapman#Social\\_activism](https://en.wikipedia.org/wiki/Tracy_Chapman#Social_activism)> Hämtad 2020-05-31.

Åkerlund, Sofia Lilja. "Prestation & Skam, Psykologiska ramverk och sårbarhetsfaktorer". *Grundläggande psykoterapi, CKPT Sörmland/Stockholm*

## Musik

Beatrice Eli, *Girls, Die Another Day*, Razzia 2014

[https://open.spotify.com/track/0MxBQqV3C815arNjQneuPp?si=Rc38iQvTzeGt7o\\_cBhXNg](https://open.spotify.com/track/0MxBQqV3C815arNjQneuPp?si=Rc38iQvTzeGt7o_cBhXNg)

Girl in red, *I wanna be your girlfriend*, AWAL Recordings Ltd 2018

<https://open.spotify.com/track/3h3pOvw6hjOvZxRUseB7h9?si=KHZ7wWhbSvO7LCILKLzysQ>

Lady Gaga, *Born This Way, Born this way*, Interscope Records 2011

<https://open.spotify.com/track/30XU4suKzCeCK9YFzdufg?si=rfi5bDBLR6mRva34hLVw9Q>

Tracy Chapman, *For My Lover, Tracy Chapman*, Elektra/Asylum Records 1988

<https://open.spotify.com/track/17W8bZBSty1TJ4CRG4GGJK?si=oRl6wi5GRjaRdb4M3c1N>  
ow

## Bifogade filer

Audio 1, Relevant

Audio 2, Immune

Audio 3, Self-Inquiry